

Julia Ventura

Bazată pe o întâmplare adevărată

„Am o familie pe pământ; Ea cu mine-i bună.” (Cântece pentru copii, p. 98).

Haide să luăm echipamentul pentru pescuit. A sosit timpul să pescuim!”, a spus tata.

Hayden a zâmbit când a privit în jur. Totul era strălucitor și plin de viață. Tot lacul era la dispoziția lor!

Urmându-l pe tata, Hayden s-a dus în spatele mașinii și a ridicat cutia mare plină de echipament pentru pescuit din portbagaj. Era grea, dar lui nu-i păsa. Ar fi cărat una de două ori mai grea dacă acest lucru înseamna că putea să pescuiască cu tata.

Undițele de pescuit au zăngănit când tata le-a scos. El a spus: „Se pare că Dan a adormit. Vrei să-l trezești tu?”

Hayden s-a abținut să ofteze.

„Bine, desigur.”

Aproape uitase că fratele lui mai mic, Dan, venise și el. Dan alerga mereu și vorbea tare. El avea să sperie toți peștii!

S-a uitat prin fereastra deschisă.

„Dan, e timpul să te trezești.”

Dar Dan dormea profund.

Hayden a făcut o pauză. Cu puțin noroc, Dan ar putea să doarmă chiar întreaga excursie.

Hayden a dus în liniște cutia cu echipament la locul de pescuit al tatălui său, pe mal.

„Iată momeala, viermii și toate celelalte lucruri!”

Tata a luat cutia cu echipament de la el. „Bine, mulțumesc.” Apoi, tata s-a uitat împrejur. „Unde este fratele tău?”

Hayden a privit către mașină.

Deodată, s-a întrebat cum s-ar simți

el dacă s-ar trezi singur într-un loc necunoscut. Hayden a decis că nu s-ar simți bine. De fapt, probabil că s-ar simți foarte speriat. Și Dan avea doar cinci ani.

„Stai un pic, tată. Mă întorc imediat.” Dar când s-a uitat în mașină, Dan dispăruse!

Hayden nu mai putea auzi insectele bâzâind. Părea să fie liniște peste tot.

„Dan nu este aici!”, a strigat Hayden.

Tata a venit în grabă și a verificat repede mașina.

Tata a spus: „Probabil că ne caută pe noi. Au trecut doar câteva minute. Nu a ajuns departe.”

Hayden a încercat să rămână calm, dar simțea că i se face rău.

„Pot să spun o rugăciune?”

„Cred că este o idee foarte bună.”

Hayden a mulțumit Tatălui Ceresc pentru fratele lui mai mic și L-a rugat ca ei să îl găsească pe Dan imediat pentru ca lui să nu îi fie frică.

Când Hayden a terminat, el nu s-a mai simțit atât de împovărat.

Tata a pus o mână pe umărul lui Hayden. „Dacă ai fi în locul lui Dan? Unde te-ai duce?”

Hayden a observat că ușa de pe cealaltă parte a mașinii era deschisă. Probabil că Dan nu i-a văzut pe mal. Hayden a arătat cu degetul către o potecă din apropiere. El a spus: „Probabil că aș merge în acea direcție”.

Ei au mers repede de-a lungul acelei poteci.

Fiecare secundă părea că trece greu. Pe măsură ce mergea, Hayden continua să spună rugăciuni în

gândul său. După câțiva pași, au ajuns la o cotitură a potecii și l-au văzut pe Dan în față.

„Dan!”, a strigat Hayden.

Dan s-a întors și a zâmbit. „Hei, unde v-ați dus?”

Timpul părea că trece din nou în mod normal. Hayden a fugit la Dan și l-a îmbrățișat tare.

Hayden a spus: „Sunt atât de bucuros că te-am găsit”. El a spus în gând o mică rugăciune de mulțumire.

Dan doar a zâmbit. „Unde sunt peștii?”

Hayden a spus: „Vino, îți voi arăta eu”. Era nerăbdător să alerge până la lac. „Să vedem cine poate să prindă primul pește. Te voi ajuta să pui momeala în cârlig.” ■

Autoarea articolului locuiește în Georgia, S.U.A.

La pescuit

Hayden abia aștepta să meargă la pescuit! Dacă Dan nu ar fi venit ...